INSCRIZIONI

E

COMPONIMENTI LATINI

DETTATI

DAL SACERDOTE

D. PASQUALE PONTICELLI

PER LA MORTE

DELL' AVVOCATO

D. LORENZO PELUSO

TRAPASSATO IL DI' PRIMO NOVEMBRE
DELL' ANNO MDCCCVIII.



Supra Templi portam extrinsecus:

LAVRENTIO . PELVSO
CAVSARVM . PATRONO . DISERTISSIMO
PARENTALIA

QVISQVIS . HVC . INGREDERIS
CIVIS . HOSPESVE . FVAS
PRO . ANIMA . INNOCENTISSIMA
PIE . CASTEQVE
PRECES . FVNDITO

QVISQVIS. ADES. TVMVLO . LINGVIS . ANIMISQVE . FAVETO
DVM . RITE . OFFERTVR . VICTIMA . GRATA . DEO

In basi Tumuli temporarii

HEV . HEV

LAVRENTI

CONTRA . IMPROBORVM . INIVRIAS

PRAESENS . TVTELA

TE . INOPINATO . E . TERRIS . RAPTO

VIDVAE . ET . INOPES

SOLITVDINI . ET . LVCTVI

RELICTI

II.

INCOLAE

PRO . ANIMA . INCOMPARABILI

LAVRENTI . PELVSI

PIETATE . IN . DEVM . MORVM . SVAVITATE

IVRISQVE . HVMANI . AC . DIVINI . SCIENTIA

PRAESTANTISSIMI

QVANDOQVIDEM . IPSE

VESTRIS . LITIBVS . AC . NEGOTIS . EXPEDIVNDIS

SVMMA . INTEGRITATE

SVAM . VOBIS . NAVAVIT . OPERAM

AETERNAM . PACEM

ADPRECAMINI

Sub LAVRENTI PELVSI *effigie*

HIC . IACET . EXIGVA . MAGNVS . PELVSVS . IN . VRNA
QVI . PATRIAE . VSQVE . DECVS . PRAESIDIVMQVE . FVIT

Subter Templi fornicem
Tumulo proximiores.

I.

FLVMEN . VT . AERIO . DE . VERTICE . AD . AEQVORA . CVRRIT
SIC . GRAVIBVS . CVRIS . ANXIA . VITA . FLVIT

II.

PRO . TE . CVI . PLACVIT . MISERIS . SVCCVRRERE . LINGVA
QVISQVE . PRECES . FVNDAT . SVPPLICE . AB . ORE . DEO

III.

EST . BENE . DE . CVNCTIS . MERITVS . DVM . VITA . MANEBAT
PVLCHRIVS . HINC . NOMEN . SVRGIT . AB . EXEQVIS

IV.

QVANDOQVIDEM . IN . COELO . MVLTA . CVM . LAVDE . TRIVMPHAS
TV . MALA . PERPETVO . CIVIBVS . ABSTINEAS.

VXOR LAVRENTII PELVSI

IMMATVRAM VIRI MORTEM PLORANS

ITA LOQVITVR.

ELEGIA.

Ergo tua aeterna clauduntur lumina nocte:
Heu! Conjux, mea lux, pars animaeque meae?
Meque, erat in fatis, tantum perferre dolorem,
Ut ſemper viduo conquererer thalamo.
Dulcibus alloquiis curas lenire ſolebam,
Tuque meus Conjux dulcibus alloquiis.
Heu mihi! carpebam jucundae munera vitae,
Cum mors arma ferox in mea regna movet.
Alter ab undecimo thalami vix ceſſerat annus,
Cum vitae abrumpit ſtamina Parca tuae.
Tardior heu tibi cur non venit funeris hora?
Obruit heu ſubito tanta ruina domum!
Te nunc extincto, quid jam mihi denique reſtat?
Et lacrymae, & gemitus, perpetuuſque dolor.
Ah ſine me talem ſperaſti linquere vitam!
Ipſa ſatis vixi: te, mea vita, ſequar.
Heu mihi, Laurenti, jucundum lumen ademptum!
Heu! tibi quo roſeus fugit ab ore color?
Nunc ubi vox dulcis, tua nunc ubi dulcis imago?
Semper in ore meo moeſta querela ſonet.
Incorrupta fides, ubi nunc facundia linguae?
O tutela inopum, praeſidiumque reis!
Alter in alterius laetus requierat amore:
Junxerat & geminos intemerata fides.
Ut ſerpentem hederam divellit ab arbore paſtor,
Sic mors abrupit foedera connubii.
Si ſemper cari conjuncti viximus ambo,
Utraque mors tandem miſceat oſſa, precor.

Omnia

Omnia, Laurenti, perierunt gaudia nostra:
Nunc tecum in tumulo tota sepulta domus:
At mea perpetuo tabescent lumina fletu,
Donec utrumque capax urna teget cinerem:
Seu Crocea Eois aurora rubebit ab oris,
Hesperio seu Sol aequore tinget equos;
Pectore fixa meo tua cara manebit imago,
Donec membra levis spiritus intus alet.

LAURENTIUS PELUSUS

Uxorem suam desiderio ejus tabescentem suaviter alloquitur.

E L E G I A.

Pone modum lacrymis, cunctos dilecta per annos;
Conjux, namque premo sidera sub pedibus.
Hoste triumphato, duro in certamine, nobis
Contulit hinc magnus proemia digna Deus:
Crede mihi, factus Poebo sum pulchrior ipso:
Nunc nitidum cingunt gemmea serta caput;
Rex Coeli vultu semper me cernet amico,
Gaudia namque mihi non peritura dedit:
Hic nulla infestat curarum saeva procella,
Haec mea nam tuto littore cymba jacet:
Quare sume animum, Conjux, moestumque timorem
Mittito, ne turbes gaudia tristitia.

CIVES PALMAE

De Pelusi obitu poetae, & patroni praeclarissimi conqueruntur.

CARMEN.

Heu, heu nos quanto luctu, mors, mergis acerbo!
Laetitiam eripiens nobis, patriaeque salutem.
Non tibi sat fuit e gremio tot tollere matrum (1)
Lactentes pueros, & in pulchrae flore juventae (2)
Uxores sponsosque (3) simul? nos perdere pergis?
Vicisti tandem; mors invida confice telis.
Dulce fuit quondam vitali vescier aura:
Occidit heu! misere flos ut succisus aratro,
Carior heu! vita atque anima Laurentius ipsa.

Carmina fingebat (4), Parnassi & vertice montis
Plausit Apollo pater; lauris & tempora cinxit;
Dein cithara recinit vocali carmina vatis.
Post obitum doctae gemuere in monte Camenae.
Crinibus & passis tundentes pectora palmis
Fleverunt pulchrae crudelia funera Nymphae.

Tu, mors, ex oculis rapuisti insano furore
Percita, praesidium tutum, certamque salutem:
Nam Themis ipsa suum hunc tantum dilexit alumnum;
Rusticus hinc parvo tutus degebat agello,
Securus duram proscindens vomere terram,
Spemque anni latis committens sobrius campis,
Et referens messes ad tectum laetus opimas.

Quis

(1) Molti bambini di vajuolo si morirono in Palma.
(2) La moglie dell'Agente di Corigliano, donna di gentile aspetto, nel fior degli anni trapassò.
(3) Un novello sposo verso la sera fu morto.
(4) Il nostro Peluso scrisse assai componimenti con vivacità d'ingegno, ed eleganza di stile,

Quis velit afflictis nostris succurrere rebus;
Stamina ubi heroïs crudelis Parca recisit?

At qui justitiam corrupti mente fugarunt,
Vel qui crateras diro infecere veneno,
Aut qui purpureo tinxerunt sanguine terram;
Hinc almam sero lucem, vitamque relinquunt;
Pelusum nostrum, qui uno virtutis amore
Criminibus puram mentem non polluit unquam;
Mors saeva aggrediens, aetatis flore virentis,
Condidit aeterno labentia lumina somno.

Hujus pars melior, resoluto corpore, summas
Coeli arces citior jaculis, ventisque petivit.
Tu nunc, Laurenti, Divorum sede locatus
Perpetuo laetumque, & felix exigis aevum.
At nos nulla tui capient oblivia; semper
Sol veniens lacrymas nostras, fugiensque videbit;
Ante oriens Phoebus tenebras inducet Olympo,
Ante retro rapidos convertent flumina cursus,
Atque vias coelo mutabunt sidera notas,
Quam tua de nostro labatur pectore imago.

O D E.

Quid usque, o Socii, vel lacrymis genas
Irroratis adhuc? aut loca questubus
Impletis gravibus? desinite ah! viri
    Manes laedere candidos.
Pelusum comitem, & semper amabilem
Si urget post obitum perpetuus sopor,
Non vexat miserum nunc mala febrium,
    Languorumque cohors virum.